Був собі лісник. Дружина його померла, і він залишився сам з дочкою — доброю, привітною й ласкавою. Але час минав, і лісник одружився вдруге. Нова дружина була настільки злою та сварливою, що іншої такої й на світі не було. Такими ж були і дві її доньки. Не злюбила мачуха пасербицю і змушувала її виконувати найбруднішу й найтяжчу хатню роботу. Працюючи, бідолашна дівчина часто наспівувала:

Я у мачухи тяжко працюю:
Прибираю, перу цілі дні.
Та в роботі чомусь не сумую —
Так співається легко мені.
Як мітлою я двір підмітаю,
Вальс у мене в уяві звучить.
Я принцесою стати бажаю
Ну хоча б на однісіньку мить!
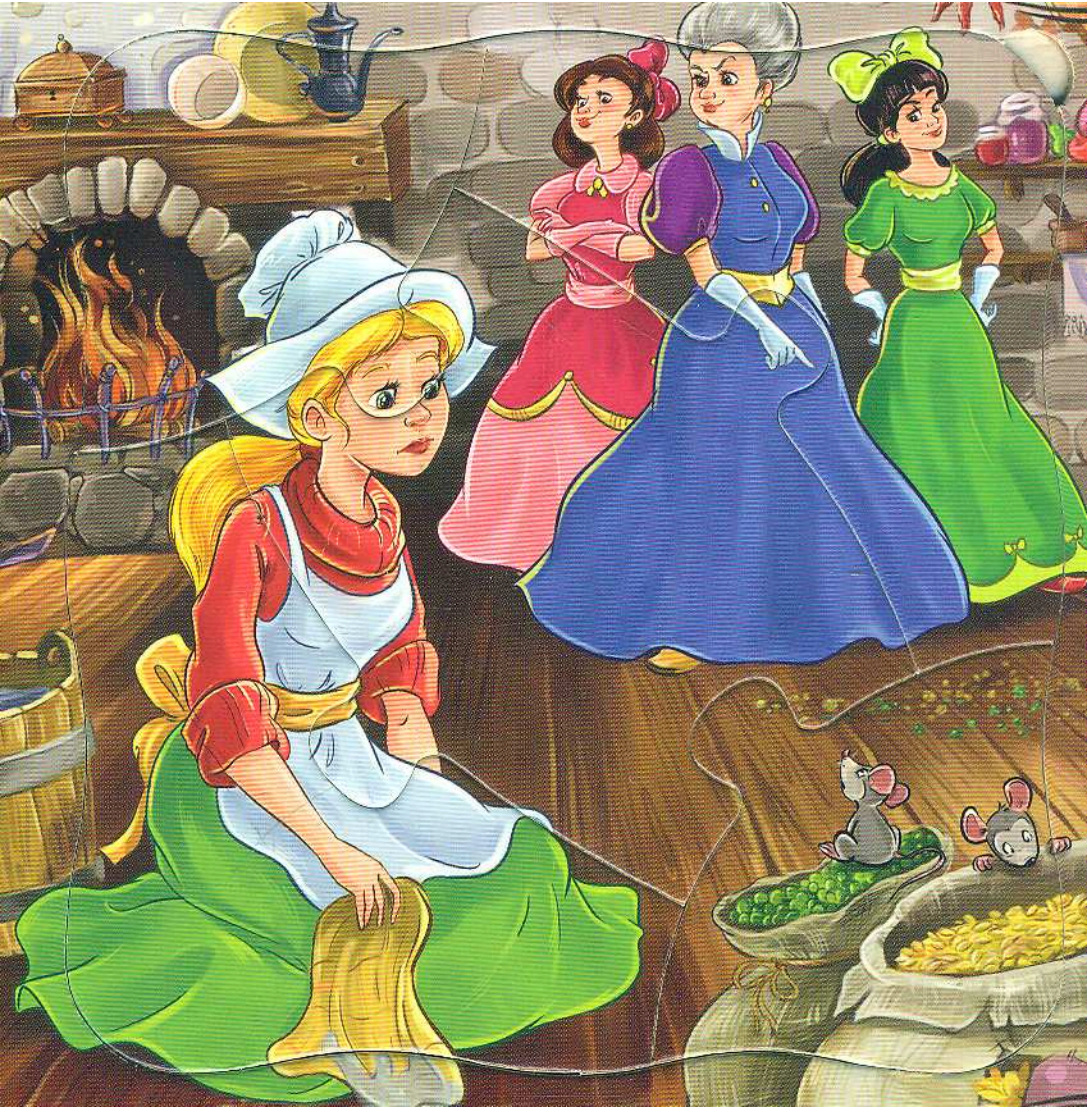
А відпочивала вона в куточку біля каміна, на ящику з попелом. Тому її й назвали Попелюшкою.